

mijmering / krant

'Als jij nou je dure abonnement op NRC opzegt dan neem ik er een voor de donderdag, vrijdag en zaterdag', zei mijn geliefde een paar weken geleden zomaar uit het niets. Hij was bij Albert Heijn en daar had een of andere slimmerik hem lekker gemaakt met een aanbieding als 'vier toe'. Een beetje zo'n voorstel het einde Toegegeven, fulltime de iemand zonder meer zeggen is als ... eh ... ik voor vinden. 'Graag het aanbod is tijdelijk', opgewekt aan toe.

weken de krant en geld krantenlezer weet dat van een relatie inluidt. krant is duur, maar vragen om 'm op te kan er geen woorden morgen uitsluitel, want voegde hij er nog

Ik was er werkelijk door rond half vier kleppert ik een bonk op de mat. mijn verstandige, onderwerpkeuze grotemensenwereld, immer goedgemutste morgen' roept. Ik heb komt in de ochtend, die ik woon; het is goed de wereld vanuit het kleine én het grote te beschouwen. De stadskrant keutelt over alles wat dichtbij is, de landelijke krant legt de wereld aan me uit. Een krant is zoveel meer dan een stuk na een dag al oud papier. Een krant is identiteit. De Telegraaf zal ik nooit lezen, ik hou niet van die sensatiebeluste toon. Het AD ook niet, ik ben niet geïnteresseerd in zielige slachtoffers en over het paard getilde criminelen. De Volkskrant heb ik van huis niet meegekregen, blijven voor mij Trouw en NRC over.

van slag. Elke middag de brievenbus en hoor En ja, daar ligt ie weer, redelijke, in relevante toegang tot de gebracht door een bezorger die 'hallo, tot nog een krant en die gaat over de stad waarin

'Weet je het al', vraagt mijn geliefde elke dag. Ik heb het hem nog niet gezegd, hij wacht nog maar even met z'n gedram, maar met pijn in mijn hart heb ik het mijn portemonnee laten winnen van mijn intellectuele behoeften. Vanaf 1 augustus heb ik een proefabonnement op Trouw. En ja, voor een prikkie.

Mijn ontrouw aan NRC en daarmee aan mezelf is groot. Zelfs ik, zo blijkt, heb mijn prijs.

Marjolijn Sengers, 28 juli 2019